

Ѡ იѡანна Сტოე ელგონეთხოვანიე.

Зѣ მა. (БІ, ۳ – ۱).

Прѣждѣ шести дній пасхи прїидѣ інсъ въ видалнію, идѣже еѣ лаѣарь оўмерыи, єгоже воскреси ѿ мѣртвыхъ. Сотвориша же ємъ вѣчерию тѣ, и мѣдда сѧжаше: лаѣарь же єднѣ вѣ ѿ возлежашнхъ съ нимъ. Марія же прїемши літровъ мурла нарада пістіка многоцѣнна, помаза иозѣ інсъвѣ, и ѿгрѣ власи своіми иозѣ єгѡ: храмина же исполниса ѿ вони мѣстн (благовонныя). Глагола же єднѣ ѿ оუчнкъ єгѡ, іѡда сімашновъ іскаріѡтскій, иже хоташе єгѡ предати: чесѣ ради муро сїе не продано вѣстъ на трапезъ стѣхъ пѣнахъ и даи нішымъ; Сїе же рече, не тѣко ѿ нішнхъ печашеся, но тѣко татъ еѣ, и ковчежецъ илѣжаше, и вметаѣмая иошаше. Рече же інсъ: не дѣйтѣ єѧ, да въ днѣ погребенія моегѡ соплюдѣтъ є: нішыя во всегда имате съ собою, мене же не всегда имате. Разумѣ же народъ многъ ѿ іѡдѣй, тѣко тѣ єстъ: и прїидоша не інса ради токмо, но да и лаѣаря видаѣтъ, єгоже воскреси ѿ мѣртвыхъ. Собѣщаша же архіерѣи, да и лаѣаря оубіютъ, тѣко мнози єгѡ ради идѣахъ ѿ іѡдѣй и вѣроваахъ во інса. Во оუптрїй (же) днѣ народъ многъ пришедши въ праздннкъ, слышавше, тѣко інсъ градѣтъ во іерлімъ, прїаша вѣла ѿ фїнїкъ, и изыдоша въ срѣтеніе ємъ, и звакъ (глаголюще): ѿсѧнна, блгвнз градбїй во имѧ гдн, цѣ илебъ. Ӯбрѣтъ же иинсъ Ӯслѣ, всѣде на нѣ, тѣко же єстъ писано: не вѣсѧ, дци сѡна: се цѣ твої градѣтъ, сѣдѣ на жрецѣтн Ӯсли. Сихъ же не разумѣша оუчнцы єгѡ прѣждѣ: но єгда прославися інсъ, тогда помажаша, тѣко сїѣ вѣша ѿ нѣмъ писана, и сїѣ сотвориша ємъ. Свидѣтельствоваше оубо народъ,

ନେଇ ଏହି (ପ୍ରେଜାମ୍) କି ନିମ୍ନ, ଏହାର ଲାଜାର ବୁଝାଇଲା ଓ ଗ୍ରୋବ ହି ବୁଝାଇଲା
ଏହି ଓ ମେରିଟ୍‌ବ୍ୟାଖ୍ୟାଃ ଏହାର ନାମି ଏହି ପ୍ରେଜାମ୍ ଏହି ନାମିରେ, ଯାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା ଏହି
ଏହି ସୋତ୍ବୋରଶା ଜନାମେନ୍ଦ୍ରୀୟ.